

VERENIGING
"ORDE DER VERDRAAGZAMEN"

Kon. Goedgekeurd d.d. 22 februari 1958, nr. 58

GEVESTIGD TE 'S-GRAVENHAGE

Giro no. 468874 t.n.v. de Penningm. der "ODV", DEN HAAG

Uitsl. voor verslagen en abönn. Dovenetelweg 57a 's-Gravenhage Tel. 68.45.41.
Secretariaat: Graaf Willem de Rijkelaan 15 Leidschendam Tel: 070 - 275154

W E E K B L A D

20e jaargang nr.9

=====
nadruk verboden

=====
17 oktober 1975

x in de kantlijn betekent de vraag

- " " " " het antwoord

Goeden avond, vrienden.

Wij zijn niet alwetend of onfeilbaar. Denkt dus zelf na.
Ons onderwerp voor heden dient van geestelijke aard te zijn.
Daarom zou ik met u willen spreken over:

INTER-MENSELIJKE PROJECTIES
=====

Wanneer een mens denkt, induceert hij in zijn omgeving iets van zijn gedachten. Het is niet zo, dat een denkende mens alles, wat hij denkt, zonder meer uitstraalt naar zijn omgeving. Gelukkig niet.

Maar een deel, van hetgeen de mens werkelijk bezig houdt, - en dus niet alleen van zijn oppervlakkige gedachten - wordt toch naar de omgeving uitgestraald.

Doen vele mensen dit ongeveer gelijktijdig, dan is er de kans, dat een komposietbeeld ontstaat. Dit is samengesteld uit de gedachten en gedachtenkracht van een groot aantal mensen.

Een dergelijk beeld heeft enige houdbaarheid, die soms betrekkelijk groot kan zijn, in andere gevallen zeer beperkt blijkt te zijn. Zeker is echter wel, dat een dergelijk beeld met zijn inhoud aan kracht en werkingsmogelijkheden net niet meer behoort tot de echt menselijke wereld.

Het kan zich dan ook manifesteren in astrale werelden en zal zelfs contact op kunnen nemen met werelden, die lichtend of duister kunnen zijn. Al wat hiervoor nodig blijkt is enige harmonie tussen de projectie en de sfeer in kwestie.

Wanneer ik spreek over intermenselijke projecties, zo spreek ik dus over de uitstraling van gedachten bij de mens en alles, wat daaraan verbonden kan zijn.

Om te beginnen een zeer eenvoudige regel: Wanneer ik denk en door intermenselijke projectie komt een deel daarvan bij een ander terecht, beïnvloedt dit die ander, zijn wijze van denken en zeer waarschijnlijk ook voor een deel diens wijze van reageren.

Het klinkt op het eerst gezicht ongeloofwaardig, maar wanneer u even verder denkt, zult u allen beseffen, dat hierin t.m. een waarheid schuilt.

Wanneer u naar Lourdes gaat, naar Fatima, of desnoods naar Kevelaer, dan zult u daar niet alleen een vreemde gespannen sfeer treffen, maar zult u ook de invloed van de omgeving mede ondergaan. Veelal stelt men, dat dit invloed een werking is van Moeder Maria.

In feite is het het eigen denken, hopen, geloven van de mensen, wat hier inwerkt op een ieder. Degenen, die aanwezig zijn, verliezen hierdoor iets van hun afgesloten zijn t.a.v. anderen.

Een groot deel van de mensen, die een dergelijk gemeenschappelijk denken en geloven meemaken, hebben daarna het gevoel, dat zij de wereld weer wat beter aankunnen, zijn meer ontspannen en voelen innerlijk, dat zij nu meer zullen kunnen presteren.

Een enkele maal zijn er genezingen te konstateren. Bij nader onderzoek blijkt, dat het merendeel daarvan betrekking heeft op kwalen, waarbij het zenuwstelsel een grote rol speelt. Men kan dezen dan wegverklaren door te wijzen op de mogelijkheid van een hysterische reactie : een schok van de zenuwen, gepaardgaande met een afwijkend reageren op grond van een gewijzigd evenwicht van de interne secreties, waardoor een groot deel der symptomen voor de patient opeens verdwenen schijnt.

In vele gevallen van deze aard blijkt, dat het gedrag van de patient meer normaal wordt en dat hierdoor ook een werkelijke genezing in kan zetten. Maar werkelijk wonderdadige genezingen komen maar zelden voor. Genezingen, die niet direct verklaarbaar zijn, komen wat meer voor.

De verschijnselen van een tijdelijke genezing of verbetering komen betrekkelijk vaak onder dergelijke omstandigheden voor.

Men zou dus kunnen stellen, dat in die omstandigheden de mensen iets aan elkaar doen en zelfs voor elkaar. Wanneer wij bijeenkomen en elkaar begrijpen, geven wij aan elkaar iets van onze eigen problemen en gedachten af. Gelijkzeitig ontvangen wij zoveel aanvullende invloeden, dat wij niet meer zo sterk door onze eigen problemen en zorgen gebiologeerd worden.

Dit kan dus voeren tot iets goeds, iets moois. Maar evenzeer kan een dergelijke invloed voeren tot een ontwikkeling die wij kwaad, slecht, plegen te noemen.

Stel b.v., dat er een of twee jonge mensen zijn, die het niet werkelijk kwaad bedoelen, maar een beetje een rel willen trappen. Stel verder, dat er een enkele persoon aanwezig is, die zich daarover begint op te winden.

De anderen in de omgeving vinden die rel natuurlijk niet zo prettig, maar maken zich nog niet kwaad. De ene driftkop straalt zijn gevoelens en gedachten uit. Anderen krijgen hierdoor het gevoel, dat zij moeten reageren. Zij worden ook boos en voor je het weet, is er een compleet gevecht aan de gang.

Een dergelijke ontwikkeling roept in de mensen van alles wakker. Daardoor zal het gevolg heel wat verder kunnen voeren dan alleen lichamelijke strijd of onvrindelijke gedachten. Het is zelfs mogelijk, dat zeer depressieve reacties bij sommigen ontstaan, omdat sluimerende onrust in hen nu gewekt

wordt en hun denken en reageren verder zal kunnen beheersen.

Hopelijk wilt u van mij aanvaarden, dat iemand, die denkt, daardoor anderen beïnvloedt, ook al komen zijn gedachten en gevoelens niet menselijk kenbaar tot uiting.

Het zal u dan ook duidelijk zijn, hoe belangrijk het is, dat vooral een geestelijk rijper iemand in zijn reacties op leven en medemensens steeds positief blijft. Want een positieve gedachte zal anderen alleen kunnen helpen hun eigen negativismen te beperken.

Maar negatieve gedachten zullen anderen, die mogelijk reeds wat wankelmoedig positief reageren, tot associaties veroorzaken, waarbij hun eigen gedrag en denken steeds meer negatief wordt. Wat hopelijk aanvaardbaar blijft voor u.

Ook omtrent het z.g. komposiet beeld, dat kan ontstaan, wil ik iets meer zeggen. Er zullen wel gelovigen zijn, die mij zonder meer op mijn woord willen geloven, maar iemand, die wat meer nadenkt, zal zich toch afvragen: een beeld uit gedachtenflarden samengesteld? Wat is dat? Hoe kan dat?

Voorbeeld: ik neem aan aantal spoeltjes, die dus als electromagneetjes kunnen werken, waarboven een plaat ligt, waarop ijzervijlsel ligt. Dit vijlsel stelt even de astrale sfeer voor. Elk spoeltje kan beïnvloed worden door een magnetische werking en zal dan een circuit sluiten, waardoor het ook zelf stroom ontvangt.

Nu bekrachtig ik een enkel spoeltje. Het wordt tot magneet en beïnvloedt de gerichtheid en ligging van het ijzervijlsel. Gelijkzeitig echter wordt een nabijliggend spoeltje beïnvloed, waardoor een relais omklapt, het spoeltje stroom ontvangt, zo op zijn beurt weer een volgende spoel activerende en het ijzervijlsel beïnvloedende.

Het gevolg van dit alles is nu, dat het ijzervijlsel - onze astrale wereld - opeens een patroon gaat vertonen, dat blijft bestaan, nadat wij alle stroom hebben afgesloten. Deeltjes ijzer zijn bovendien licht magnetisch geworden.

Kortom: de krachtlijnen, volgens welke het ijzervijlsel zich voegde zijn weggevallen, maar het patroon, dat hierdoor tot stand kwam, blijft bestaan, tot een volgende kracht het verstoort of verandert.

Termen als remanentie, behoud van kracht of een deel van een kracht, behoeft hierbij nog niet eens een rol te spelen. Het patroon is ontstaan en wanneer dit weer veranderen moet of verstoord moet worden, zal hiervoor een deel van een nieuwe kracht nodig zijn. Hierdoor heeft het dus invloed op alle verdere krachtwerkingen. Is dit duidelijk genoeg?

U reageert nogal verdeeld. Ik zal een ander, wat minder ingewikkeld en bij het onderwerp passend voorbeeld geven:

U brengt water in beweging in een besloten ruimte. Op de duur zal het wel tot rust komen. Maar probeer, nadat u het in beweging brengen gestaakt hebt, nu eens, dat water opeens tot rust te brengen. U zult ontdekken, dat dit zelfs meer kracht en vaardigheid vergt dan het in beweging brengen van de vloeistof. Stel verder, dat de wanden van het vat, waar in de vloeistof zich bevindt, tamelijk dun en rekbaar zijn. U zult dan zien, dat door de beweging van het water het vat steeds weer vervormd wordt. Er zit dus energie in.

Wanneer een mens denkt, brengt hij kracht naar buiten.

Probeer U voor te stellen, dat hij hiermede iets in beweging kan brengen. Ik koos voor de magneetjes, omdat hierbij een zichtbaar patroon ontstaat; belangrijk is echter alleen, dat u beseft, dat je iets verandert, wanneer je denkt.

Houdt de gedachte op, dus de oorzaak van het verschijnsel, dan blijft de kracht, de werking, die ontstond, nog enige tijd aanwezig. Noem het desnoods behoud van energie.

Wanneer een mens denkt, straalt hij iets uit, dat bij benadering gelijk op een soort magnetisch veld. Alle wetten, die wij gebruiken voor de werkingen van een magnetisch veld, kun je dan ook, aangepast en met enige goede wil, toepasselijk achten voor gedachtenenergie.

Hopelijk wordt u nu iets duidelijker, hoe er door het denken van mensen een samengestelde reeks van werkingen op een ander dan het stoffelijke vlak veroorzaakt kan worden en zult u ook kunnen aanvaarden, dat de werking, die zo ontstond, nog enige tijd actief blijft, nadat de oorzaak ervan reeds is weggefallen.

Toch is het beeld nog niet volledig. Wij hebben niet alleen te maken met iets, wat onder gedachteninvloeden kan veranderen, maar bovendien nog met iets, wat functioneert als een soort accu. Alle kracht, die niet onmiddellijk wordt gebruikt om de komposietfiguur tot stand te brengen, wordt in de delen daarvan opgeslagen en blijft dus aanwezig. Zij kan verbruikt worden om de bestaande figuur in stand te houden, maar is gelijktijdig een eigenschap daarvan geworden.

Op het ogenblik, dat ergens een verschijnsel ontstaat, dat zozeer harmonisch is, dat de energie zich daarop kan ontladen en weer in de vorm van gedachten of stoffelijke werkingen op kan treden, zal de energie terugkeren naar de wereld, waaruit zij is voortgekomen.

Kortom: wanneer, losstaande van de oorzaak, een andere gedachte ontstaat, die harmonisch is met het gedachtenbeeld, dat reeds aanwezig is, ontlaadt de daarin berustende kracht zich op de denker. Er verandert daardoor voor die denker iets, in hem of rond hem. Kortom: er gebeurt iets in de wereld van de tweede denker.

Wanneer wij samen denken, bouwen wij te samen een figuur op, die omschreven kan worden als een samenvloeiing van alle kracht en een deel van de denkbeelden, die wij te samen uitgestraald hebben.

Een mens zal dit alles niet edelijk kunnen overzien. Vanuit menselijk standpunt beschouwd zijn dergelijke werkingen grotendeels emotioneel en alle werkingen, die uit ons gedachtenbeeld voort zullen kunnen vloeien, zijn eveneens als emotie te ervaren.

Stel dat wij dit hier tot stand brengen en daarop allen de zaal, ja, het gebouw verlaten. Nu komt na enige tijd iemand binnen, die voor onze gedachten en gevoelens vatbaar is. Opeens zal deze dan onder de invloed komen van iets, wat gelijk op de gedachte, die wij te samen hier hebben uitgestraald.

Is u dit te ingewikkeld? Ga dan eens een oude kerk in. Niet een willekeurige kerk, want er zijn tegenwoordig heel wat kerkgebouwen, waarin alles woont, behalve God en besef omtrent God.

U gaat dus binnen in een kerk, waarin mensen in alle vroomheid en oprechtheid hun God geëerd hebben gedurende enige tijd. Dan moogt u verder menen, dat alles, waarin die mensen geloven, bijgeloof is, iets wat niet werkelijk is.

Toch ondergaat u de sfeer. Er is geen mens in die kerk. Mogelijk is dit gebouw zelfs enige tijd gesloten geweest. Toch ervaart u, wanneer u binnengaat, een verschuiving van uw eigen gevoelswereld, Er komen in u andere gedachten naar boven. Dit begrijpt u beter. En op dit verschijnsel wilde ik u attent maken.

Want waarom zou iets dergelijks alleen in een kerk kunnen voorkomen? Soortgelijke beïnvloedingen ondergaan sensitieve mensen vaak op de meest wonderlijke plaatsen. Het verschijnsel is overal denkbaar.

Iemand denkt nu: maar in die kerk nemen de materialen de uitstraling van de gelovigen op. Inderdaad. Hierdoor blijft de werking langer behouden. Maar stel, dat er een bijeenkomst in de open lucht is, waarbij de mensen intens hebben gedacht of geloofd. Nadat de mensen weg zijn, is het enige tijd nog steeds, of iets van hun gedachten, kreten en gevoelens in de lucht zijn blijven hangen. Wie gevoelig is hiervoor, zal hierdoor ook beïnvloed kunnen worden.

Hoe moet je dit uitdrukken? Mogelijk is dit verhelderend: onze gedachten zijn als een schaduw van ons wezen, die nog enige tijd blijft hangen, nadat wij reeds voorbij zijn gegaan.

Over Jezus wordt verteld, dat eens langs de weg, die de Meester ging, een mens lag, die zwaar ziek was en op genezing door Jezus hoopte.

Innerlijk sprak deze mens: Indien gij maar wilt, heer, kunt gij mij genezen. Maar Jezus zag er moe uit en de zieke wilde hem niet storen.

Even kwam Jezus, die de zieke niet eens opgemerkt scheen te hebben, tussen deze mens en de zon. Zijn schaduw voel op de zieke en zie, deze was genezen.

Het is natuurlijk maar een verhaal en behoort zeker niet tot de evangeliën. Maar toch zit er volgens mij wel iets in: De kracht, die werkt bij de genezing, is nu eenmaal van een andere soort dan de menselijke. Zij kan dus werkzaam zijn, zelfs wanneer de lijfelijke aanwezigheid niet meer bestaat.

Zo zullen onze gedachteninvloeden soms nog inwerken op medemensen, ten goede of ten kwade, nadat wij zelf reeds lang verder zijn gegaan.

Hiermede is duidelijk, dat er overal spanningen aanwezig kunnen zijn, die voortkomen uit het denken van mensen. Ook zult u begrepen hebben, dat deze invloeden, zelfs zonder dat men zich van hun bestaan bewust is, zich op allen, die vergelijkbare gedachten of emoties in zich dragen, zullen kunnen ontladen. Ik geef daarvoor een paar voorbeelden.

Er zijn langs sommige wegen plaatsen, waar zich regelmatig files vormen, verkeersopstoppingen, waarbij de gemiddelde automobilist voortdurend schijnt te wijfelen tussen de neiging tot claxonneren en een lichte hartcollaps.

Nu blijkt, dat, wanneer mensen op dit punt komen, die zelf niet geheel evenwichtig zijn, zij tot onbesuisde daden neigen, ook wanneer er geheel geen opstopping meer is en zelfs geen ander verkeer in zicht is.

Op deze plaatsen komt ook buiten de spitsuren veel meer blikshade voor, dan normaal.

U zoudt het na kunnen gaan: Wanneer op een weg langere tijd sprake is geweest van een ernstige verkeersopstopping, komen daar kort nadien meer ongevallen voor, dan redelijk uit verkeer en plaatselijke omstandigheden verklaarbaar is. Zelfs uren later maken rijders juist daar vaak vreemde manoeuvres.

De gedachte, die daar door de geërgerde wachters geprojecteerd werd, is blijven hangen en werkt uit op het gedrag van anderen. Bewijzen kan ik dit hier natuurlijk niet zo één-twee-drie. Daarvoor zoudt u beschikking moeten hebben over gegevens, die ik u niet zonder meer kan geven. Maar hopelijk gaat u dit eens na. Dan zult u zien, dat mijn stelling veel aanvaardbaarder blijkt, dan u nu veronderstelt.

Bent u bereid dit alles voorlopig, zij het onder voorbehoud, te aanvaarden? Dan moeten wij nog even verder denken: Stel, dat dit alles juist is - waarvan ik overtuigd ben.

Het betekent, dat op het ogenblik, waarop wij met anderen te samen denken over een bepaald onderwerp, een sfeer wordt opgeladen, die medemensen zal blijven beïnvloeden, ook wanneer wij al lang niet meer aanwezig zijn.

Wanneer wij ons laten grijpen door verwerping, haat, afkeer en dit nog overbrengen naar anderen of met anderen, die zo reageren, meedoen zonder dit te beseffen en onszelf af te remmen, werken wij er aan mee, dat later mensen, die niet eens beseffen, waar hun gevoelens en denkbeelden opeens vandaan zijn gekomen, haat enz. gevoelens en mogelijk dit dan zelfs zonder enige aanleiding op andere mensen gaan afreageren.

Intermenselijke projecties zijn iets, waarover je lang door kunt praten. Maar de werking ervan is overal en steeds weer merkbaar. Neem als voorbeeld de recente begrotingsdebatten.

Wat was het meest kenmerkende? Het was maar een matte sfeer. Toch was er konfliktstof genoeg, waren er voldoende ernstige meningsverschillen.

De verklaring ligt in het denken van de aanwezigen. De regering stelt wel allerhande zaken en hoopt die waar te zullen zien worden, maar is alles behalve zeker van de juistheid van haar eigen uitgangspunten.

De politici hoopten wel allen een ander een vlieg af te kunnen vangen, maar geen van hen wilde werkelijk het kabinet in moeilijkheden brengen en eventueel zelf de regering op zich nemen. Ook zij waren in feite onzeker.

Al deze onzekerheden bijeen betekenden niet alleen, dat er een zekere matheid en lusteloosheid heerste, maar het betekende, dat allen ook in zekere mate blind werden voor feiten, die zij toch wel kenden.

Gevolg: weinig rekening houden met de werkelijkheid, een soort lusteloos onderling spel, dat nu eenmaal gespeeld moet worden, zonder dat het iemands aandacht ook werkelijk kan boeien.

Je kunt alleen maar hopen, dat de heren enkele dagen rust hebben, voor zij weer bijeenkomen. Want anders zou deze sfeer van onzekerheid en feitelijk van niet werkelijk geïnteresseerd zijn nog wel eens tot vreemde beslissingen van de tweede kamer kunnen voeren.

Ook wij, die hier zijn, vormen op het ogenblik door onze gedachten een komposietbeeld. Enkelen vinden, wat ik zeg, maar zo-zo. Anderen denken, dat dit de waarheid is. Maar altijd weer op een bijeenkomst als deze komt er een ogenblik, waarop een van de aanwezigen emotioneel gaat reageren. Dan ontstaat een enkel overheersend denkbeeld.

Wanneer dit denkbeeld positief is, kan dit invloed hebben op anderen, die hier niet komen, zoals b.v. iemand, die de p... in heeft, omdat hij of zij iets uit de kelder moet gaan halen. De kans is dan groot, dat zo iemand met een veel beter humeur weer naar boven toe gaat.

wij projecteren op dit ogenblik onze gemeenschappelijke uitstralingen naar zeer veel mensen, waarvan wij niet eens weten, dat zij bestaan. Als mens heb je kontakten met allerhande andere mensen, zelfs wanneer je hun bestaan niet redelijk beseft.

Maar er is meer, want ook onze sfeer en andere sferen kunnen bij dit alles mede een rol gaan spelen: Wie een trommel goed wil laten klinken, moet er voor zorgen, dat het vel ook goed gespannen is.

Wanneer een geest in de stof bepaalde inspiraties, denkbeelden, of krachten tot uiting wil brengen, heeft hij een soortgelijk juist gespannen klankbord nodig.

Wanneer wij nu met onze gedachtenprojecties een dergelijke klankbord opbouwen door de krachten, die wij uitzenden en de beelden, waarin die besloten liggen, dan zal een ieder in mijn wereld of andere geestelijke werelden de mogelijkheid vinden zich duidelijker op aarde kenbaar te maken. Een geest zal op aarde grotere invloed kunnen uitoefenen, wanneer de projectie van menselijke gedachten een juist en harmonisch klankbord vormt voor zijn werken.

Zo is het overal op de wereld: angst en haat baren niet alleen angst en haat in de mensen, maar trekken ook entiteiten aan, die door dergelijke emoties bezeten worden.

Terreur baart op aarde immers ook terreur? Maar de wil anderen te helpen voert tot een spanning, waarin steeds meer mensen zich bewust zullen worden van het feit, dat anderen hulp nodig hebben en steeds meer geestelijke krachten, die zich een dergelijk doel stellen, zullen hierdoor in kunnen grijpen in de materie.

De geest zal een mens, die onder invloed van een gedachtenprojectie wil helpen, maar misschien niet weet, hoe dit te doen, vaak ook inspireren en bovendien soms krachten geven. De betrokkene zal dit gemeenlijk wel niet bewust beseffen, maar middels zijn onderbewustzijn zal hij beïnvloed worden en zullen zijn daden meer gevolg hebben, dan redelijk mogelijk scheen.

Door positief te denken help je dus mee een betere wereld te scheppen. Wat m.i. geestelijk genoeg is. Veel verder wil ik op de technische kant van dit alles maar niet ingaan.

Wel moet ik er op wijzen, dat emotie een soort zeer fijne vibratie betekent in de astrale wereld, waardoor de grovere gedachtenbeelden en uitstralingen veel verder worden gedragen dan zij zonder dit ooit zouden kunnen reiken.

De emotie vormt a.h.w. de draaggolf voor de bewuste gedachte en de uitstralingen, die daaruit voortkomen.

Waar de sfeer van wederkerige projectie tussen mensen een voldoende fijnheid -, emotionele inhoud - bereikt, ontstaat in feite een soort telepatische overdracht, waarbij zowel tussen mensen onderling als tussen mens en geest denkbeelden en gevoelens kunnen worden overgebracht - ook zonder dat mensen zich hiervan bewust zullen zijn. Dit brengt dan een gelijkkluidendheid van gedachten, gevoelens en zelfs soms daden bij alle deelnemers aan een dergelijk contact teweeg.

Of er wel eens bewust dergelijke gedachtenbeelden worden uitgestraald? Een enkele maal zijn er inderdaad mensen, die proberen een bepaalde gedachte of kracht zeer bewust uit te stralen.

Inderdaad zal men hierbij verder komen met zijn beïnvloeding door het bundelen van alle energie op een enkel denkbeeld en een enkel doel. Van een werkelijk algehele concentratie op het doel zal echter maar zelden gesproken kunnen worden.

Erg is dit niet: Je bent zelf bewust bezig, maar door de strooiing van je gedachtenstraling zullen anderen, die in je nabijheid zijn, onbewust eveneens met een soortgelijk uitstralen van kracht en gedachten bezig zijn. Zij reflecteren in feite jouw bewuste projectie van kracht of denkbeelden.

Wat zien wij dan? Het ik treedt dan op als het middelpunt en de lichtbron van een soort schijnwerper.

Rond je zijn de mensen, die weerkaatsen wat uit je voortkomt. Het gevolg is, dat een groot deel van hun gedachtenkracht terugkaatst op de veroorzaker, wiens vermogen gericht kracht uit te zenden, dus veel groter is geworden.

Naast dit directe antwoord zullen velen bovendien toch nog komen tot het geven van eigen gedachten en krachten in meer algemene zin. Dit houdt gemeenlijk in, dat zij minder scherp gericht ook nog een deel van hun krachten uitstralen in dezelfde richting als degene, die het proces op gang bracht.

Hierdoor kan een bewust en scherp gerichte gedachte of krachtprojectie ook de omgeving van het doel beïnvloeden. Niet alleen wordt de kracht, die men zelf bewust uitzendt, dus sterker, maar gelijktijdig wordt ook een gunstiger sfeer in de omgeving tot stand gebracht door een aantal zwakkere, maar ongeveer met de hoofdimpuls parallel lopende uitstralingen.

Kunt u mij nog volgen? Dat wil dus zeggen, dat je met bewust gericht denken en krachten zenden soms veel meer tot stand kunt brengen, dan je je voor kunt stellen.

Daar mensen voortdurend elkaar beroeren met de door hen uitgestraalde delen van hun denken, hun uitgestraalde emoties en zelfs met hun doelgericht streven, zullen de mensen ook onbewust en geestelijk steeds weer op elkaar reageren.

Soms kan zo een enkele gedachte een sneeuwbaaleffect veroorzaken. Wanneer ik spreek over Lourdes, dan heb ik het in feite over een dergelijk sneeuwbaaleffect. Men versterkt elkaars geloof en denken dermate, dat het onmogelijke voor een korte tijd werkelijkheid kan worden.

Werken paranormale genezers in een groter gezelschap, dan zien wij eveneens iets dergelijks. Maar hier ontstaat dan een strooiingseffect van geringere omvang, daar de krachten van de mensen voornamelijk gericht worden, op hetgeen de genezer

doet en wil, zodat hij een groot deel van de gemeenschappelijke krachten vanuit zich kan richten. Op deze wijze worden soms wonderlijke resultaten bereikt.

Toch hoor ik mensen steeds weer beweren: Ik ben maar een arme mens, geheel alleen. Wat kun je als mens in deze wereld nu in je eentje beginnen?

Mijn antwoord aan hen luidt: Je kunt door de wijze, waarop je voelt en de wijze, waarop je denkt, alleen reeds een grote invloed uitoefenen. Door de wijze, waarop je jezelf in daad en gedachten naar je omgeving projecteert, kun je vaak een grote versterking van eigen vermogens ervaren en zo veel tot stand brengen.

Zelfs indien dit niet mogelijk is door een te groot verschil aan instelling tussen jou en de omgeving, die je met je projectie van gedachten kunt bereiken, zul je nog alle tegengestelde en daardoor voor jou negatieve tendenzen sterk afremmen. In beide gevallen kun je als eenling meer bereiken, dan menselijk redelijk mogelijk lijkt.

Gaan wij dit alles meer bewust beoefenen, dan kom je al snel terecht op een gebied, waar men werkt met inkantaties, invocaties enz. Dus met trillingen. Door het opwekken van geluidstrillingen beïnvloedt de mens zowel zijn omgeving als zichzelf.

U hebt een stoffelijk organisme, vergeet dat niet. Wanneer u iets geestelijk uitstraalt, zal de kracht niet alleen naar buiten toe, maar ook in u, in uw lichaam, organen, functie, een invloed betekenen.

Neem als voorbeeld van geluidstrillingen een muzikant, die sterk opgaat, in hetgeen hij speelt. Dan zal op de duur deze mens ook door zijn muziek worden veranderd en zo tot een lichamenlijk en waarschijnlijk zelfs mentaal andere mens worden, dan hij zonder die muziek zou zijn.

Hij maakt muziek, beïnvloedt daarmee zijn omgeving, maar zal gelijktijdig zichzelf eveneens beïnvloeden. Bij de uitvoering van muziek voert dit soms tot prestaties, die boven het normale kunnen van de muzikant liggen: hij gaat instinctief reageren, wordt a.h.w. door de melodie gedreven en verliest zo zijn eigen beperkingen.

Opvallend is dan ook, dat vooral grote musici vaak aan yoga enz. doen. Dit niet alleen, omdat zij lichamenlijk vaak een grote prestatie moeten leveren, maar ook, omdat zij hierin iets van de innerlijke rust leren vinden, waardoor de muziek hen gemakkelijker mee kan voeren boven de grens van hun normale persoonlijkheid en interpretatievermogens.

Wie zich bezig houdt met het uitstralen van denkbeelden, dient wel te beseffen, dat dit in feite wel een mentale bezigheid is, maar dat toch de zo gewekte invloeden een rol zullen spelen in het eigen lichaam en invloed zullen uitoefenen op alle organen, die maar enigszins verwant zijn met de gedachte of de emotie, die men bewust tracht uit te zenden.

In het lichaam wordt vooral het zenuwstelsel sterk door de gedachten beïnvloed. Maar dit zenuwstelsel op zijn beurt bepaalt voor een deel de werking van organen in het lichaam en zo een groot deel van de mogelijke veranderingen in de lichamenlijke gesteldheid.

Daarom kunnen wij wel stellen, dat het lichaam zich in

meerder of mindere mate zal aanpassen aan de uitstralingen van het denken. Uw eigen denken is mede van invloed op uw lichamelijke toestand en kan behagen of onbehagen wekken, juist of minder harmonisch reageren van delen van dit lichaam ten gevolge hebben.

Ik stel daarom: de mens, die door het uitstralen van gedachten anderen probeert te beïnvloeden, zal altijd zichzelf in gelijke zin beïnvloeden en de gevolgen van die beïnvloeding ook lichamen kunnen konstateren. Daarom is het belangrijk alleen in positieve zin anderen te beïnvloeden, wanneer men bewust van de kracht van gedachten en emoties gebruik probeert te maken.

Wat mij tot het einde van mijn betoog voert. U vindt het mogelijk al meer dan genoeg, maar ik wil het onderwerp toch nog afronden met enkele eenvoudige stellingen en regels:

Wanneer wij spreken over intermenselijke projectie en daarmee doelen op de geestelijke weerkaatsing, die wij bij anderen kunnen wekken, zullen wij nooit mogen vergeten, dat alles, wat wij uitzenden, onszelf mede in denken, geestelijk, maar ook lichamen zal beïnvloeden. Dit geldt ook, wanneer de geestelijke reflexen, die wij zo veroorzaken, ons bewustzijn in eigen wereld niet bereiken.

Elke gedachte, die positief is, heeft betekenis: daar waar zij niet het positieve elders kan wekken of versterken, zal zij t.m. het negatieve, dat elders bestaat, afremmen en mogelijk zelfs de werkingen daarvan kunnen beperken of deels op kunnen heffen.

Daar het gehele wezen op de duur betrokken kan geraken in projecties, die zich schijnbaar alleen mentaal tussen mens en mens afspelen, mag worden aangenomen, dat intermenselijke projectie zijn optimale uitwerking zal hebben in het menselijk mentaal, maar daarnaast in alle werelden, waartoe een mens behoort in de geest, zijn persoonlijke vermogens en mogelijkheden mede zal activeren. Wat betekent, dat door een juiste uitstraling van gedachten ook het hogere ik wordt gewekt en gelijktijdig krachten van andere werelden mede betrokken kunnen worden bij alles, wat de mens denkt. De geestelijke werelden en krachten spelen in vele gevallen een grote rol in de gevolgen van het menselijke denken en bepalen vaak mede, wat men uiteindelijk zal kunnen volbrengen.

De eenvoudigste regel, die ik u kan geven: Zodra je ontdekt, dat je negatief gaat reageren en denken, moet je jezelf voorhouden, dat hier positieve gedachten en gevoelens tegenover gesteld kunnen worden. Dit betekent het behouden van innerlijk evenwicht.

Zo gewint de mens in zich innerlijk evenwicht, zo zul je ook naar buiten toe deze evenwichtigheid sneller projecteren. Vanuit een meer beseft en beleefd innerlijk evenwicht zal een mens verder kosmische invloeden en krachten gemakkelijker leren kennen en vanuit zichzelf dezen meer waar kunnen maken, door bewust samen te werken met machten en krachten, die altijd rond de mens aanwezig zijn, maar waarvoor men zonder innerlijk evenwicht gemeenlijk blind en doof blijft.

Enkele regels, meer niet. Ik heb dit gesteld. En zoals

bij alles, wat gesteld wordt, is de juistheid van mijn beweringen hiermede nog niet bewezen. Je moet in feite jezelf bewijzen, hoever dit voor jouw bewustzijn geldt of niet.

Elke mens kent in zich bepaalde symbolen, die voor hem de grootste betekenis hebben, die zijn voorkeur bezitten. Zonder dit te beseffen, omschrijft de doorsnee mens hiermede zijn eigen werkingssfeer.

Kies je een bepaald symbool, dan druk je door deze keuze als mens mede iets uit t.a.v. je eigen hoofdtrillingen. Het betekent, dat je je eigen projectie naar anderen in kwaliteit en aard ook omschrijft.

Men kan algemeen zeggen: de mens, die bij zijn voorkeur altijd weer grijpt naar zeer onregelmatige vormen, dient bij het gebruiken van gedachtenkracht voorzichtig te zijn, daar zijn inwerking op anderen veelal negatief, verstorend kan werken. Juist wanneer u een dergelijke voorkeur kent, is het voor u van groot belang alles goed te overwegen, voor u er mee begint, zeker, wanneer het geestelijk werk betekent.

Regelmatige vormen kunnen veel uitdrukken omtrent de grootste mogelijkheid, die je in positieve zin bezit. Iemand, die een voorkeur heeft voor een goed gevormde kubus b.v. zal in alles instinctief zoeken naar de juiste relatie en de perfecte harmonie.

Zo iemand draagt, zo goed als alle anderen, een oerbeeld in zich, dat zijn relatie met de kosmos uitdrukt. Zal een dergelijke persoon in staat zijn zijn gedachten, waarover dan ook, gekoncentreerd naar een doel over te brengen, dan zullen kosmische waarden hierin een rol spelen. Mensen, die zich van dit alles ook nog bewust zijn, vormen in feite een soort arsenaal van kosmische krachten voor het geheel van hun omgeving.

Het is belangrijk te beseffen: wanneer ik intens denk, projecteer ik. Voor mensen zijn dergelijke gedachteninvloeden vaak van groter belang dan feiten, omdat hierdoor het beeld, dat men van werkelijkheid en feiten krijgt, bepaald zal worden. Zo bepaal je ook de wijze, waarop je in jezelf God beleeft, mede door de gedachteninvloeden, die je ondergaat, evenals je eigen plaats in de menselijke gemeenschap en de totaliteit, waartoe je behoort.

Nogmaals: juist hierdoor is het voor u en een ieder van groot belang, dat u, wanneer u ergens over nadenkt, dit zo positief mogelijk probeert te doen en zeker niet van de feiten probeert weg te vluchten in dromen.

Zoek de werkelijkheid op, waar je maar kunt, zie de feiten van het leven, zoals die zijn. Maar probeer daarin dan ook iets lichtends te zien, iets beters, iets sterkers. Zo geef je, bewust of niet, iets van je licht en kracht aan anderen.

Beginnen anderen, zo gestimuleerd, met u op dezelfde golflengte te reageren, dan kunt u zelfs wonderen verrichten, al zult u niet altijd beseffen, hoezeer u bij de tot standkoming daarvan zelf betrokken bent geweest.

Hebt U commentaar?

xgedachten en emoties

- Een veelomvattend onderwerp. Kort probeer ik in enkele regels het belangrijkste te stellen:

Een gedachte is een reeks van associaties, op grond van in het ik aanwezige beelden of voorstellingen. Hierdoor ontstaat een niet complex beeld van het nieuw waargenomen of veronderstelde in het ik. Dit treedt tijdelijk in de plaats van alle werkelijkheidsbeelden, waaruit het is ontstaan en krijgt als zodanig de waarde van een nieuwe, ikbeheersende impuls.

Zeggen wij emotie, dan moeten wij stellen: dit is een grote reeks van resonaties bij de gedachte, welke voor het merendeel eerst in de hersenen zullen originieren, maar invloed zullen hebben op het lichaam, zodat daarin een verandering van spanningen ontstaat en middels een verandering in de lading en reactie van het zenuwstelsel het gehele wezen anders zal gaan reageren, dan zonder die emotie het geval zal zijn.

Ik meen, dat u deze zinnen als korte definitie wel kunt aanvaarden, ofschoon ik mij er van bewust ben, dat ik over het werkelijke probleem, dat in beide woorden verscholen zit, nog niet veel heb gezegd.

x Wanneer emoties en gedachten samenwerken, versterken zij dan elkaar?

- Dit is inderdaad juist. Wanneer ik denk, dan zal er bij een mens altijd reeds een emotionele achtergrond aanwezig zijn. Wat begrijpelijk is: wanneer je denkt wordt de uiteindelijke gedachte aan de hand van duizenden impulsen, die in u zijn opgeslagen, tot stand gebracht.

Van al die impulsen spreken bij het bepalen van de bewuste gedachte er mogelijk rond 100 mee. Alle andere impulsen, die in het ik aanwezig zijn, ontstaan nu uit alle andere aangesproken waarden in het ik. Ook dezen zijn actief geworden, maar bereiken het waakbewustzijn niet. Zij vormen dus een achtergrond, die een oriëntatie t.a.v. de bewuste gedachte betekent. Dit noemen wij dan de emotionele inhoud van de gedachte.

Realiseer u daarbij verder, dat het gehele lichaam in een emotionele toestand kan verkeren op het ogenblik, dat de bewuste gedachte wordt gevormd. Dat betekent dan, dat de impuls van de gedachte deels door die emotie bepaald zal worden, maar dat de intensiteit van die gedachten dan ook weer mede afhankelijk is van de intensiteit van de emotie.

Vanuit ons geestelijk standpunt zou je kunnen stellen: Wanneer de gedachte de raket vormt, moet de stuwtrap emotie genoemd worden.

x Wat mij niet duidelijk is, is het feit, dat het gedachtenveld op het ene ogenblik latent blijft voor enige tijd en zich dan opeens weer gaat ontladen. Wat is het toestandsverschil daarin?

- Toestandsverschil is veel gezegd. Het beste kan ik u de werking in een vergelijking uiteenzetten: U zit in een auto, de carrosserie heeft een betrekkelijk grote statische lading. Er gebeurt niets. Tot U uitstapt dan. Want dan krijgt u een schok.

Wat is de oorzaak hiervan? De lading bleef rustend aanwezig tot het ogenblik, dat een overbrugging ontstond, waardoor het potentiaal van uw voertuig kon afvloeien naar het aardpotentiaal.

Wanneer u zelf deze overbrugging vormt, ervaart u de ontlasting, het gelijkworden van potentiaal tussen voertuig en aarde, als een schok.

Wanneer er een gedachtenbeeld bestaat, dat een zekere kracht bezit en daardoor blijft bestaan, terwijl de oorzaak voor het ontstaan daarvan reeds is verdwenen, lijkt het in zeker opzicht op een statische lading.

Komt er nu iemand, die door zijn eigen gesteldheid een soort brug vormt tussen de normaal stoffelijke wereld en de uit levenskracht en astrale kracht opgebouwde komposietfiguur, dan zal de energie, die daarin aanwezig is, de neiging tonen zich te ontladen middels deze mens om zo tot haar oorsprong terug te keren: de stoffelijke wereld en de bindingen van levenskracht, die daarin gebruikelijk zijn.

x Kan men in het algemeen stellen: denken is scheppende kracht?

- In het algemeen zou ik dit zeker niet willen stellen. Wanneer ik de gedachten van sommige mensen naga, heb ik vaak het gevoel, dat zij vooral een opscheppende vorm van kracht zijn.....

Wel meen ik te mogen stellen, dat in alle gedachten de basis voor een scheppend vermogen verborgen ligt. Maar dit betekent, dat ik niet zonder meer kan zeggen, dat elke gedachte zonder meer en op zich scheppende kracht is. Zij is dit alleen, wanneer bepaalde kondities binnen de persoon van de denker en diens onmiddellijke omgeving vervuld zijn.

x In kranten, t.v. enz. zien wij steeds weer nare dingen, die wij niet goed kunnen begrijpen. Hoe kun je daar nu een reeks positieve gedachten tegenover stellen?

- Besef, dat uit al deze verstoringen van de norm steeds weer het menselijk besef van de mens en zijn zoeken naar een eigen waarde en vrijheid naar voren komt. Want al de strijd, die u overal kunt konstateren, speelt dit een rol.

Misvattingen en verkeerd beeld van eigen vermogens en belangrijkheid spelen natuurlijk mede een rol. Dat komt zelfs in uw eigen land tot uiting, ofschoon men daar niet zo gewelddadig optreedt als elders.

Gevoelens en denkbeelden lopen dooreen. Voorbeeld: een politiemans slaat soms een arrestant niet, omdat deze verzet pleegt, maar omdat de politiemans wenst, dat hij verzet zou plegen, daar hij zich wil wreken, hetzij voor een aantasting van zijn eigen gevoelens van belangrijkheid of iets, wat voorafging aan de aanhouding.

Dan voelt de man het niet plegen van verzet tegen het arrest als een ingaan tegen de intenties van de politie, dus een verzet tegen de wens van de aanhouder, die hoopt op verzet om zo zijn gemoed te kunnen luchten.

Er zijn helaas mensen, die in een dergelijk geval het feit, dat iemand zich niet daadwerkelijk verzet, beschouwen als een vorm van verzet, omdat dit niet strookt met hun intenties. Waar geweld uit voortkomt. Maar zowel aanhouder als aangehoudene zoeken naar mogelijkheden om hun vrijheid en beeld van hun persoonlijkheid tot uiting te brengen. Vergeet dit niet.

Wij moeten natuurlijk alle vormen van geweld, ook de

in het voorbeeld genoemde, vanuit ons standpunt betreuren. Maar positief reagerende beseffen wij ook, dat dergelijke tegenstellingen een vorm van energie vrijmaken, waardoor veranderingen kunnen ontstaan, die zonder dit niet denkbaar zouden zijn.

Waar tegenstellingen zijn, ontstaat uiting van kracht. Deze geeft nieuwe begripsmogelijkheden. Wanneer tussen de verschillende begripsmogelijkheden, die zo bereikt werden, een synthese uiteindelijk mogelijk wordt, ontstaat een nieuwe vorm van denken en samenwerken tussen de mensen.

Dit geldt onverschillig op welk niveau, uiting, strijd en synthese tot stand zullen komen. Besef wel, dat indien uw gehele wereld in voortdurende rust zou verkeren, de mensheid en ook u zelve geestelijk en anderszins niet verder zouden kunnen komen.

Ook wanneer wij alle geweld, onnodig leed, alle vernietiging op uw wereld blijven betreuren, beseffen wij gelijktijdig, dat juist hierdoor de mogelijkheid ontstaat voor die wereld om te veranderen en dat zij door die verandering bewuster en kosmisch en geestelijk gezien beter zal kunnen gaan reageren.

Indien u het negatieve van deze tijd ziet, zo hoop ik, dat u het ook eens uit het standpunt wilt benaderen van de nieuwe mogelijkheden, die het uiteindelijk zal brengen.

x Hieruit zou je konkluderen, dat het heelal een soort konfliktmodel kent. Je zou echter ook een omgekeerde projectie op het al kunnen veronderstellen, waardoor men in harmonie tot bewustzijn kan komen.

- Het harmoniemodel bestaat in het al. Zolang het echter niet in zijn geheel wordt gerealiseerd en beleefd door de delen van het al, die dan ook de algehele gelijkheid en gelijkwaardigheid van alle delen op elk moment onafhankelijk van toekomst of verleden zullen moeten aanvaarden, zal de poging tot verwerping van een dergelijke gelijkheid en harmonie een konfliktmodel tot standbrengen voor allen, die weigeren hun eigenlijke en intrinsieke persoonlijke waarde t.a.v. het geheel te erkennen.

Ontkenning van gelijkwaardigheid met anderen, op welke grondslag ook, betekent spanning, welke voert tot geweld, dat dan weer de schijnverschillen doet verdwijnen.

Waarmede wij deze bijdrage kunnen beëindigen. Ik heb u iets voorgelegd op deze avond, wat dichterbij de praktische menselijke werkelijkheid ligt, dan op een geestelijke avond algemeen door u verwacht wordt.

Aan de andere kant dient u zich wel te realiseren, dat wij niet alleen door hetgeen wij feitelijk en bewust doen, maar door veel van onze minder bewuste reacties en de gedachten, die wij veilig binnen onszelf besloten achten, de wereld rond ons beïnvloeden.

Dit houdt in, dat onze geestelijke aansprakelijkheid tegenover de wereld niet beperkt kan blijven tot alles, wat wij feitelijk doen, maar dat deze zich ook uitstrekt tot alles, wat wij in onszelf verborgen denken en dromen.

Wij behoeven bij ons gedrag en innerlijk bestaan niet uit te gaan van allerlei menselijke opvattingen en verbodsbepalingen, maar zullen steeds weer in de eerste plaats moeten streven naar een uitdrukken van onze diepste gevoelens van rechtvaardigheid en harmonie.

Kortom: wij moeten steeds weer uitgaan van vreugde en licht voor allen. Wanneer u die konklusie uit dit alles toch wilt trekken en over al het andere eens na wilt denken, nagaande of vele van de stellingen, die ik poneerde, toch niet ergens aanvaardbaar zijn, dan is het doel van mijn werken op deze bijeenkomst voor mij al bereikt. Dan kan ik u met een gerust geweten overlaten aan de koffiedames, die u ongetwijfeld tegen betaling zullen willen verwennen met een kopje koffie.

Vrienden, mij was het een genoegen. Dank voor uw aandacht.
Goeden avond.

-0-0-0-0-0-

Goden avond, vreinden.

U bent in het eerste deel met nogal zware materie bezig geweest. Daarom mag dit tweede deel, dat een geestelijke of esoterische inhoud dient te hebben, wel wat lichter van aard zijn. Weet U misschien een punt, waarvan wij uit kunnen gaan?

x Hoe denkt U over transcendente meditatie? Wat is een mantra? Hoe wordt het toegepast? Hoe is het mogelijk, dat men met deze vorm van meditatie snel resultaat heeft, terwijl op andere wijze het jaren duurt, voor je zover bent?

- Iets kan ik hierover wel zeggen.

In de eerste plaats dient men te beseffen, dat elke vorm van succesvolle meditatie berust op het vinden van een innerlijke ontspanning.

Wanneer wij mantra's of een mantram gebruiken - wat wij in geluidsvorm hier altijd weer ontmoeten - en dezen juist zijn aangepast aan onze persoonlijkheid, dan betekent het, dat het juist uiten van de klank innerlijk een bepaalde harmonie tot stand brengt.

Men doet een beroep op lichamelijke eigenschappen, maar bereikt op deze bijna mechanische wijze ook een herstel van innerlijke evenwichten in gedachten en gevoelswereld.

Hierdoor is men dan eerder in staat zich geestelijk en mentaal snel en voldoende te ontspannen.

Dat is volgens mij ook de grootste waarde van de t.m. Daarnaast wil ik echter niet nalaten te konstateren, dat ik haar toch wel erg duur vond.

De stellingen zijn volgens mij zonder meer goed. Aan de andere kant zal niet een ieder op de klanken, die gegeven worden, juist reageren. Wat betekent, dat je, wanneer je wat pech hebt en de ene, die u de mantram geeft, uitgaat van het leerboekje alleen en niet van u als persoon in de eerste plaats, u ten hoogste zult worden opgescheept met iets, wat u wel bepaalde gevoelens bezorgt en mogelijk zelfs wat helpt, maar toch niet voldoende.

Waarom - mits alles klopt - het bereiken van bepaalde innerlijke toestanden met t.m. sneller gaat? Ach, de meeste mensen, die proberen te mediteren, zien dit als een worsteling met zichzelf.

Maar echt mediteren betekent niet worstelen, het is juist een tot rust komen. Een bekend meester uit het oosten heeft de juiste toestand eens als volgt omschreven:

Ik ben een vijver. Eerst wanneer het oppervlak van mijn wateren geheel rustig is geworden, kan ik zonder vervorming de hemel weerspiegelen.

Hoe duidelijk komt hierin niet tot uiting, dat de goede meditatie alleen mogelijk is, wanneer je eerst voldoende innerlijk tot rust komt.

Mediteren kun je ook niet haastig, of op de klok doen. Ik heb ook meegemaakt, dat mensen wel regelmatig mediteren, maar voor zij beginnen een eierwekkertje instellen, zodat zij zeker voor de thee weer in normale toestand terug zullen zijn.

Ik moet zeggen, dat dit de enige vol gegarandeerde methode is om alle mogelijkheid tot werkelijke meditatie voor jezelf te verpesten. Want wanneer ik mij in het tijdloze begeef - wat een ieder, die goed mediteert, in feite doet - dan vraag ik mij niet af, welke tijd voor mijn lichaam zal verlopen.

Ik laat in mijzelf het geheel van de bewustwording zich op zijn eigen wijze ontplooiën, ik beschouw mijzelf en al wat in mij bestaat zowel als alles, wat op mij inwerkt en van daaruit hervind ik dan uiteindelijk mijzelf in de werkelijkheid, maar dan wel met grotere kracht en een juister, evenwichtiger beleven van die werkelijkheid.

Indien je dus werkelijk met meditatie iets hoopt te bereiken, is het zeker geen kwestie van desnoods met de kop door de muur gaan. Het is een kwestie van rust, geduld en vooral innerlijke harmonie.

U vraagt zich af, waarom de door u genoemde wijze van werken zo veel sneller resultaten geeft. Ik ben zo vrij om hierbij op te merken, dat er heel wat meditatiescholen zijn, die inderdaad minder snel resultaten geven. Maar ik stel daarbij, dat elke vorm van juiste meditatie, zelfs wanneer je niet als bij t.m. gebruik maakt van een ondersteunende mantram, een snelle bewustwording mogelijk maakt.

Het is niet het systeem of de manier, waarop je mediteert, die hierbij bepalend is, maar de mediterende zelf. Bij t.m. is sprake van een zeer suggestieve benadering, terwijl de zeer hoge kosten, die aan deze werkwijze verbonden zijn, ook wel een woordje mee kunnen spreken.

Veel mensen denken, dat iets duur moet zijn, indien het werkelijk goed wil zijn. Mogelijk is dat iets voor het bestuur. Daar moeten wij toch eens een keer over praten....

Wanneer wij zien, hoe suggestief de mensen in het t.m.-systeem worden benaderd, zo lijkt het mij toe, dat vooral deze benadering het snelle resultaat, of de illusie van een snel resultaat in de hand werkt. Dit is volgens mij een kwestie van suggestie.

Daarnaast maakt men gebruik van de regels van de z.g. trillings-yoga, de benadering van de geest vanuit zintuiglijke ervaringen, waarop lichaam en denken reageren met snelle ontspanning.

Wanneer je eerlijk transcendentale meditatie beziet, dan

blijkt al snel, dat de geestelijke bewustwording, die je er door bereikt, niet zo heel groot is. Niet groter dan met elk ander systeem bereikbaar is.

Maar door de wijze, waarop de mens is ingesteld, die deze meditatiemethode heeft geleerd, zal deze zich wel veel eerder, beter en sneller kunnen ontspannen.

Dit betekent, dat men van dit systeem in ieder geval lichamelijk beter wordt en dat men door deze ontspanningstechniek ook innerlijk soms sneller tot rust zal komen. In dat geval is de kans, geestelijk goede resultaten te behalen met minder inspanning, natuurlijk wel aanwezig.

Maar dat betekent, dat men dank zij het systeem alleen tot een optimale prestatie zal komen. De mens zelf is en blijft ook nu bepalend voor alles, wat bereikt kan worden.

Daarmede heb ik al veel gezegd omtrent de waarde en het systeem. Om even wat afstand te nemen en de verhoudingen duidelijker te maken, vertel ik u een oud verhaaltje, dat sommigen onder u mogelijk reeds kennen:

In het oude Indië leefde aan het hof van een vorst een oude yogin, die inderdaad een heilige man was.

Soms verdween hij dan ook enige weken van de wereld. Niemand kon hem dan op aarde vinden, wat begrijpelijk was: want die in perioden leefde de yogin in de hemelen met de goden.

Eens vertelde hij dit. Iedereen lachte hem uit, beschuldigde hem van bedrog, noemde hem verwaand. Waarop de yogin zo boos werd, dat hij riep: Ik zal u bewijzen, dat ook een levend wezen van de aarde de wereld der goden kan betreden.

Daarop greep hij een voorbijkomende kat, wierp die met een groots gebaar omhoog. De mensen zagen even een gouden flits, een schijn van de godenwereld en de kat was verdwenen. En zij kwam nooit weerom.

Nu vereert men in die staat de kat als een heilige. Maar de yogin, die wel terugkeert naar de wereld van de mensen, beschouwt men nog steeds als een huichelaar en opschepper.

Ik vertel dit om duidelijk te maken, dat de mensen maar al te vaak alleen zien naar uiterlijkheden, naar het spectaculaire. Geloof mij, de wijze, waarop t.m. gebracht wordt, is spectaculair. Het wordt goed geadverteerd, wanneer u het mij vraagt.

Juist daardoor gaan mensen al snel denken: wanneer ik nu maar de juiste klank ken - of het juiste kleurenbeeld, want je kunt het ook visueel doen - dan is alles in orde. Men vergeet daarbij, dat dit nu de kat is, de kat, die men vereert, maar die in feite alleen door de kracht, die er achter staat, het rijk van de hemelen kon betreden.

U kunt duizenden malen de juiste klank gebruiken, zonder daarmede ooit een blijvende innerlijke harmonie te bereiken, tenzij in u de honger naar harmonie werkelijk bestaat en de mogelijkheid die harmonie te bereiken, ook aanwezig is.

Eerst dan kan die klank voor u een sleutel worden, die het lichaam ongetwijfeld beïnvloedt, maar die, wat die harmonie betreft, hoogstens werkzaam kan worden, omdat u gelooft hiermede werkelijk die innerlijke bereiking te vinden.

Ik meen, dat ik over t.m. hiermede genoeg gezegd heb.

Maar nu wij toch bezig zijn over mediteren en zo, zou ik toch u de vraag eens willen stellen, of u wel beseft, dat het gehele proces van leven in feite een voortdurende meditatie kan zijn.

Als je tenminste maar om je heen ziet en luistert naar alles rond je. Want in geluiden hoor je vaak, dat, wat er in je bestaat, mee aan het woord komen.

Hebt u ooit in een trein gezeten, wanneer er niets te zien is en de mensen niet praten? U weet wel, een trein, die door de vallende avond rijdt, terwijl buiten de ramen de avondnevel optrekt en je ten hoogste zo nu en dan een paar koeien ziet, die zonder poten rond schijnen te drijven, terwijl verweg een enkel lichtje toont, dat er een auto rijdt, of mogelijk een boer met de tractor op huis aan gaat. Verder is er niets. De wielen ratelen voort.

Luister dan eens naar die wielen. Het is gewoon, of zij iets zeggen. Het is een ritme, een muziekje. Maar langzaam schijnen er woorden in te komen.

O, de wielen spreken niet, u vult de woorden in op hun ritme. Alles wat zij zeggen komt uit uw bewustzijn voort en nergens anders vandaan.

En wanneer je buiten ijle vormen ziet, waar het laatste licht speelt met de opkomende grondniveaus, zijn die lijnen en beelden ook iets, wat uit u komt. Het is, of een mens, die kijkt en luistert, juist in de eentonigheid, het automatisme van de waarneming, opeens een eigen scheppend vermogen toont.

Je *schept*, je neemt waar, je beseft. Kijk eens naar een van die grauwe betonklossen, die kennelijk de voornaamste uiting vormen van de architecturale uitingen van deze tijd. Kijk in de vroege morgen. Even heeft het grauw een zweem van goud, later lijkt hetzelfde vlak opeens wit dan weer lijkt het, of er blauwe slagschaduw liggen op het grijs. Het is zelfs, of de structuur verandert.

In feite verandert door het licht de weerkaatsing van het beton en feitelijk ook het uiterlijk van het bouwwerk. Het onveranderlijke lijkt opeens levensprocessen te doorlopen. Beseft al het levende daardoor en u mediteert alleen door te kijken naar iets, waaraan u reeds duizenden malen voorbij bent gegaan.

Kijk eens naar een plant; die plant, die u voor de ruiten hebt staan b.v. en kijk eens heel bewust naar die plant in de ochtendzon, in het licht van de middag, kijk ook, wanneer de plant in de schaduw komt. Kijk hoe ze reageert. Wanneer je goed kijkt, zie je niet alleen kleine verschillen van kleur, maar zie je zelfs, hoe de houding der bladeren zich onmerkbaar aanpast aan licht en warmte.

Alles beweegt, alles leeft, alles verandert. De schijnbaar vaste vormen maken het ons dan mogelijk denkbeelden in onszelf te ontwikkelen, waardoor wij, in de wisselwerking met al wat rond ons is, opeens het wonder van het schouwspel beseffen.

Wij herscheppen voortdurend onze wereld of ons beeld van die wereld, wanneer wij ons maar bewust zijn van de invloeden, die daarin optreden.

Dat is eigenlijk mediteren, weet u dat? Per slot van rekening is mediteren niet vreemd en gewichtig. Zelfs kinderen

vaak, al ziet u dergelijke dingen niet als zodanig en ziet u de uitingen van ernstige kinderlijke overwegingen en waarnemingen eerder als brutaliteit.

Een kind neemt iemand langdurig op en zegt opeens: Wat ben jij lelijk.... Dat kind heeft iets gezien, heeft iets vergeleken, overwogen, heeft een oordeel gesteld. Wanneer een kind dan daarop laat volgen - wat wel eens is voorgekomen: maar wat ben je lief... Ja, dan vraag je je toch wel af, wat zich in dat hoofdje afspeelt. Er zijn voorstellingen, geleerde zaken, aangevoelde uitstralingen samengevat en daarvoor kwam het kind tot zijn uiting.

Het heeft in feite meer gedaan. Het overwoog vele zaken en gaf uitdrukking aan iets, wat voor dit kind de weergave werd van de relatie tussen ik en de andere mens. Is dat soms geen vorm van meditatie?

Maar ja, de mensen denken meestal: mediteren, dat is iets hoogs. Maar het is alleen maar een komen tot besef van je eigen wezen en een erkennen van relaties, het groeien naar een bewust beleven van de verbondenheid met alles, waarin je bestaat.

Maar dan zal iemand, die ziet, hoe veranderend licht van de zon de weerkaatsing van de straten verandert en de kleuren, die het uur beheersen, zich ook van zijn omgeving en zijn relatie met die omgeving bewust worden. Wanneer je dit doet, denk je misschien niet aan diepzinnigheden. Maar je mediteert ook.

Wanneer je luistert naar een stem en bewust wordt van je reactie op dit stemgeluid, dan is het beseffen alleen reeds een verder doordringen in je eigen werkelijkheid en een toemenen van je besef omtrent de grotere werkelijkheid. Je leert iets, je leert jezelf beter kennen.

Bewustzijn van jezelf is noodzakelijk. Maar zodra dit mede een rol gaat spelen, is zelfs de automobilist, die zich ergert over het rijgedrag van anderen iemand, die, zodra hij begrijpt, dat hij hiermede ook zijn eigen hebbelijkheden zit op te sommen, iemand die mediteert.

Laat mij daarom stellen, dat, geestelijk gezien, mediteren alleen maar van belang is, wanneer je daardoor tot een beter besef komt van je verbondenheid met alle dingen en zo ook van de onbelangrijkheid van vele zaken, waarover mensen zich nogal druk over plegen te maken.

Van groot belang is overigens, dat je uiting geeft aan je besef, maar daarbij steeds uitgaat, van hetgeen je zelf bent en kunt doen. Hij demonstreert, wat hijzelf is en kan, bereikt mogelijk een doel. Wie alleen maar demonstreert om van anderen iets gedaan te krijgen, bereikt niets.

Vergis u niet: voor ons allen komt er een ogenblik, dat wij meer en meer los komen te staan van alles, wat wij tot dan toe als het voor ons meest belangrijke hebben beschouwd. Soms maak je dit tijdens een enkel stoffelijk leven zelfs meermaalen door. Dan is het opeens, of je alle contact verliest.

O, men is dan geneigd, met het vaandel voorop, toch verder te marcheren en anderen verwijten te maken. Maar doe het maar liever op je slofjes af. Want wie zoekt de wereld terug te vinden, die hij verloren heeft, bereikt niets.

Maar ook degene, die dan probeert ten koste van alles zijn oude ikbeeld gelijk te blijven, mist hierdoor alle kansen om in zichzelf geluk en vrede te vinden. Bezin je steeds op dat, wat je nu bent.

Mediteren helpt je niets, wanneer je daardoor er niet toekomt eerst te beseffen wat je nu bent. Alle schijnbaar fantastische prestaties, die je denkt te bereiken met je meditatie in eigen of andere wereld, blijken zinloos te zijn, wanneer zij niet gepaard gaan met een verandering van je besef omtrent jezelf.

Daaraan kijken de meeste mensen liever voorbij. En wanneer men zich al bezig houdt met eigen ik in het heden, dan doet men dit vaak in een sombere zin door eerder naar verwachtingen te kijken, dan naar feiten.

Iemand heeft tegen mij eens gezegd: Je moet sterven. Ik dacht even na en meende, dat men wel gelijk had. Maar daarop vroeg ik mij af: wat gebeurt er **eigenlijk**, wanneer ik sterf? Ik weet het eenvoudig niet. Daarom moet ik mij er maar niet al te druk over maken.

Mensen, die zich te veel bezig houden met sterven en het leven na de dood, doen mij soms denken aan de trouwe dienaren van het gouden kalf, dat tegenwoordig meneer Lotto heet: Men gokt maar een eind weg en hoopt dan, dat men ze alle zes goed zal hebben.

Ik meen, dat je leven daarvoor te belangrijk is. Besef: "ik leef", en dat is het belangrijkste. Ik moet mij niet in de eerste plaats bezighouden met de omstandigheden, waarin ik leef, maar met het bestaan zelf. Leven betekent, dat ik een beeld heb van mijzelf, van mijn wereld, van alle mogelijkheden, die er voor mij kunnen bestaan.

Laat mij dan maar proberen uit al die mogelijkheden en omstandigheden steeds weer datgene te halen, wat volgens mijn huidige besef voor mij het meest belangrijk is. Dan is je gehele leven mediteren.

Je zoekt altijd weer naar geluk, maar bedoelt in feite vrede, zekerheid. Probeer dan te komen tot een besef, dat vrede vooral in jezelf moet bestaan en dat zekerheid voor jou pas werkelijk kan worden, wanneer alles, wat je doet, voor jouw besef het meest juiste is. Wie beseft, dat het zoeken naar geluk in feite is een zoeken naar een innerlijke waarde, niet naar iets, wat de wereld je kan geven, mediteert in elke handeling, mediteert bij al, wat beseft wordt. Ik zou het zo uit willen beelden:

Ik zag de hemel vol gouden stralen en gelijkelijk zag ik daarin zon en maan, sterren die liederen zongen over hun eeuwig voortbestaan, Ik droomde nog van gouden stralen en zag het vale morgenlicht. In het rinkelen van een wekker riep mij weer de dagse plicht, die soms zo zwaar is te volbrengen.

Toch wil ik nooit meer tranen plengen. Want achter vaalheid, plicht en taak ligt heel de hemel lichtend braak en wacht tot ik mijn gedachten zend, op de gouden stralen ent, zo wordende tot kracht en licht.

Goeden avond.

d.d. 10 oktober 1975

N.B. ALGEMENE LEDENVERGADERING :maandag 27 oktober, 20.u.

-0-0-0-0-0-